

Inhoudsopgave

Voorbericht	3
OPSTELLING DER TEKSTEN DOOR HET COMITE VAN MINISTERS, M (70) 4 .	5
OVEREENKOMST INZAKE GEVAARLIJKE WERKTUIGEN	7
ONTWERP VAN EENVORMIGE WET	14
GEMEENSCHAPPELIJKE MEMORIE VAN TOELICHTING	
Algemeen	19
Artikelsgewijze toelichting	20

VOORBERICHT

Het ontwerp voor de onderhavige Benelux-Overeenkomst houdende een ontwerp van eenvormige wet inzake gevaarlijke werktuigen, met de daarbij behorende memorie van toelichting is op 11 december 1968 door het Comité van Ministers ter *fine advies* voorgelegd aan de *Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad*. De Raad publiceerde dit ontwerp onder nummer 95-1.

In de loop van de behandeling van het ontwerp door de Commissie voor de Economische Aangelegenheden van de Raad zijn door het Comité van Ministers wijzigingen aangebracht in de artikelen 3, 4 en 11, lid 1 van de ontwerp-Overeenkomst, in de artikelen 1, 4 en 5 van het ontwerp van eenvormige wet, alsmede in de memorie van toelichting op deze artikelen. De meeste dezer wijzigingen vloeiden voort uit de gebleken noodzaak de begrippen « vrijstelling » en « ontheffing » nader te definiëren. De wijziging van artikel 11, lid 1 had tot doel de werkingssfeer van de Overeenkomst te beperken: waar het op grond van de oorspronkelijke tekst onmogelijk zou zijn geweest in het vervolg nog regelingen in nationaal verband te maken, heeft de wijziging tot gevolg dat de landen daarmede voor elk werktuig kunnen voortgaan, tot er daarvoor een Benelux-regeling is vastgesteld.

Bovenbedoelde wijzigingen, evenals een door de Commissie gewenst amendement op de gewijzigde tekst van artikel 11, lid 1 van de ontwerp-Overeenkomst, zijn opgenomen in het door de Heer A. HUMBLET namens de Commissie uitgebracht verslag, dat is vervat in stuk 95-2.

Ter plenaire vergadering van 13 december 1969 bracht de *Interparlementaire Raad met eenparigheid van stemmen bij één onthouding een gunstig advies* uit over het ontwerp, zoals dit ingevolge stuk 95-2 werd gewijzigd, onder voorbehoud van amendering van het tweede gedeelte van artikel 11, lid 1 der ontwerp-Overeenkomst (stuk 95-3).

Conform dit advies stelde het *Comité van Ministers* op 11 maart 1970, op grond van artikel 19 b) van het Unieverdrag, de definitieve tekst op van de Overeenkomst, het ontwerp van eenvormige wet en de daarbij behorende gemeenschappelijke memorie van toelichting (zie besluit M (70) 4, hierna opgenomen op blz. 5).

Op dezelfde datum, 11 maart 1970, is de Overeenkomst door de gevolmachtigden der drie Regeringen ondertekend. Zij zal in werking treden op de eerste dag van de zesde maand volgende op de neerlegging van de derde akte van bekrachtiging. Uiterlijk op die dag dient in de drie landen een eenvormige wet, gelijkkluidend aan het bij de Overeenkomst gevoegde ontwerp, van kracht te zijn.

De uitvoering van de eenvormige wet zal geschieden op grond van beschikkingen van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie, welke worden genomen overeenkomstig de procedure voor besluitvorming, voorzien in artikel 18 van het Unieverdrag en de Regeringen op dezelfde wijze verbinden als de op grond van artikel 19 a) van dat Verdrag genomen beschikkingen. Deze beschikkingen hebben derhalve geen rechtstreekse werking, doch elk der Regeringen is ertoe gehouden gelijklopende nationale uitvoeringsbesluiten vast te stellen, die in werking treden op de bij de beschikkingen bepaalde data en slechts mogen worden aangevuld met nationale bepalingen, voor zover de artikelen 6-9 van de Overeenkomst zulks toelaten of daartoe verplichten.

**Opstelling
door het Comité van Ministers
van een Benelux-Overeenkomst houdende een ontwerp van
eenvormige wet inzake gevaarlijke werktuigen**

M (70) 4

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 19 b) van het Benelux-Unie-Verdrag,

Gelet op het door de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad op 13 december 1969 uitgebrachte advies,

Heeft de tekst opgesteld van een Benelux-Overeenkomst houdende een ontwerp van eenvormige wet inzake gevaarlijke werktuigen, alsmede van een daarbij behorende gemeenschappelijke memorie van toelichting.

Deze teksten zijn hierbij gevoegd.

De Benelux-Overeenkomst zal worden voorgelegd aan de Overeenkomstsluitende Partijen, teneinde na ondertekening in werking te worden gesteld overeenkomstig de grondwettelijke bepalingen van ieder der Overeenkomstsluitende Partijen.

Gedaan te Brussel, op 11 maart 1970.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

G. THORN

BENELUX-OVEREENKOMST
HOUDENDE
EEN ONTWERP VAN EENVORMIGE WET
INZAKE GEVAARLIJKE WERKTUIGEN

CONVENTION BENELUX
PORTANT PROJET DE LOI UNIFORME EN
MATIERE DE MACHINES DANGEREUSES

**BENELUX-OVEREENKOMST
HOUDENDE EEN ONTWERP VAN
EENVORMIGE WET
INZAKE GEVAARLIJKE WERKTUIGEN**

De Regering van het Koninkrijk België,

De Regering van het Groothertogdom Luxemburg,

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

Verlangende in de drie landen eenvormigheid in de wetgeving inzake gevaarlijke werktuigen en beveiligingsmiddelen tot stand te brengen ;

Overwegende dat ingevolge de artikelen 6 en 7 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, de Hoge Verdragsluitende Partijen bij dit Verdrag verplicht zijn er gezamenlijk op toe te zien, dat geen wettelijk of uitvoerend voorschrift noch enig ander publiekrechtelijk voorschrift hetzij het vrije verkeer op ongerechtvaardigde wijze belemmert, hetzij de mededingingsvoorwaarden op hun grondgebieden verstoort ;

Gelet op het advies van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad van 13 december 1969 ;

Zijn overeengekomen als volgt :

Artikel 1

1. Ieder der Overeenkomstsluitende Partijen verbindt zich een eenvormige wet inzake gevaarlijke werktuigen, gelijkkluidend aan de aan deze Overeenkomst gehechte tekst, in haar wetgeving op te nemen, en wel uiterlijk op de datum van inwerking-treding van deze Overeenkomst, hetzij in de Nederlandse of de Franse taal, hetzij in beide talen.
2. Ieder der Overeenkomstsluitende Partijen bepaalt in haar wet welke de nationale autoriteiten zijn, die als bevoegde autoriteiten optreden in de zin van de eenvormige wet. Ieder der Overeenkomstsluitende Partijen verbindt zich de eenvormige wet niet aan te vullen met andere bepalingen dan die bedoeld in de artikelen 6, 7, 8 en 9 van deze Overeenkomst.

Artikel 2

1. Het Comité van Ministers, bedoeld in artikel 15, a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, stelt bij beschikking de teksten vast voor de uitvoering van de artikelen 2, 3, leden 1 en 5, en 4, lid 3, van de eenvormige wet.
2. De bevoegde autoriteiten van ieder der Overeenkomstsluitende Partijen stellen uitvoeringsbesluiten vast, gelijkluidend aan de krachtens lid 1 vastgestelde teksten. Ieder der Overeenkomstsluitende Partijen bepaalt in deze uitvoeringsbesluiten welke de nationale autoriteiten zijn, die als bevoegde autoriteiten optreden in de zin van die besluiten. Deze besluiten treden in werking op de daarvoor bij de beschikkingen van het Comité van Ministers vastgestelde datum.
3. Er mogen geen andere uitvoeringsbesluiten van de artikelen 2, 3, leden 1 en 5, en 4, lid 3 van de eenvormige wet worden vastgesteld dan die bedoeld in lid 2.

Artikel 3

1. De bevoegde autoriteit verleent een vrijstelling of een ontheffing niet dan na raadpleging van de bevoegde autoriteiten der beide andere Overeenkomstsluitende Partijen. De geraadpleegde autoriteiten geven een met redenen omkleed advies binnen een termijn van drie maanden.
2. Bij overeenstemming tussen de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partijen over het verlenen van een vrijstelling of van een ontheffing en de daaraan te verbinden voorschriften, alsmede over het land of de landen, waarvoor de vrijstelling of de ontheffing kan worden verleend, verleent de bevoegde autoriteit van het betrokken land of de betrokken landen, die vrijstelling of die ontheffing.
3. Indien de geraadpleegde autoriteiten geen advies overeenkomstig lid 1 hebben uitgebracht of indien geen overeenstemming tot stand komt, kan de bevoegde autoriteit de vrijstelling of de ontheffing slechts éénmaal voor haar grondgebied en voor ten hoogste één jaar verlenen.

4. Indien de bevoegde autoriteit van één der Overeenkomstsluitende Partijen van oordeel is, dat zij een vrijstelling of een ontheffing, verleend overeenkomstig lid 2, of een daaraan verbonden voorschrift moet wijzigen of intrekken, raadpleegt zij de bevoegde autoriteiten van de twee andere Overeenkomstsluitende Partijen. De geraadpleegde autoriteiten geven een met redenen omkleed advies binnen een termijn van drie maanden. Geen beslissing tot wijziging of intrekking wordt genomen, zonder dat hierover overeenstemming bestaat.

Artikel 4

1. Een goedkeuring als bedoeld in artikel 3 van de eenvormige wet, verleend op het grondgebied van één der Overeenkomstsluitende Partijen, heeft op het grondgebied van ieder der beide andere Overeenkomstsluitende Partijen gelijke rechtskracht als een goedkeuring, verleend op het grondgebied van die Overeenkomstsluitende Partij. De bewijzen van goedkeuring als bedoeld in artikel 3 van de eenvormige wet, geldig op het grondgebied van één der Overeenkomstsluitende Partijen, zijn eveneens geldig op het grondgebied van ieder der beide andere Overeenkomstsluitende Partijen.
2. De bewijzen van goedkeuring worden voorzien van een Benelux-kenteken, dat door de bevoegde autoriteit van ieder der Overeenkomstsluitende Partijen, overeenkomstig een beschikking van het Comité van Ministers, wordt vastgesteld.
3. Het in de leden 1 en 2 bepaalde is niet van toepassing ingeval een vrijstelling of een ontheffing wordt verleend met toepassing van artikel 3, lid 3, van deze Overeenkomst.

Artikel 5

De beschikkingen van het Comité van Ministers, bedoeld in de artikelen 2 en 4 van deze Overeenkomst, worden genomen overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 18 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie.

Artikel 6

1. Ieder der Overeenkomstsluitende Partijen stelt voor haar grondgebied regelen met betrekking tot het toezicht op de naleving van de besluiten, vastgesteld krachtens de eenvormige wet.
2. Zij wijst de ambtenaren aan, die belast zijn met dit toezicht, en regelt hun bevoegdheden.
3. Aan de aangewezen ambtenaren kan de bevoegdheid gegeven worden tot inbeslagneming, zelfs indien de eigendom bij derden berust, tot verzegeling en tot afkeuring van gevaarlijke werktuigen en beveiligingsmiddelen, alsmede tot het opleggen van de verplichting deze te herstellen of te veranderen.

Artikel 7

1. Ieder der Overeenkomstsluitende Partijen voorziet in de mogelijkheid tot het instellen van beroep tegen maatregelen, bedoeld in artikel 6, lid 3, van deze Overeenkomst. Zij wijst de nationale organen aan, die bevoegd zijn kennis te nemen van dit beroep, en stelt regelen met betrekking tot de procedure.
2. Indien het beroep betrekking heeft op een maatregel tot inbeslagneming, verzegeling of afkeuring van een gevaarlijk werktuig of een beveiligingsmiddel, mag het de genomen maatregelen niet schorsen.
3. Indien het beroep betrekking heeft op een maatregel, waarbij de verplichting wordt opgelegd een gevaarlijk werktuig of een beveiligingsmiddel te herstellen of te veranderen, moet daaraan schorsende werking ten opzichte van de genomen maatregel worden toegekend. Nochtans moet verboden worden het gevaarlijke werktuig of het beveiligingsmiddel aan te wenden, zolang terzake niet onherroepelijk is beslist.

Artikel 8

Onverminderd het in artikel 7, lid 1, van deze Overeenkomst bepaalde kan ieder der Overeenkomstsluitende Partijen voorzien in de mogelijkheid tot het instellen van beroep tegen beslissingen van nationale autoriteiten, genomen op grond van de eenvormige wet en van haar uitvoeringsbesluiten.

Artikel 9

Ieder der Overeenkomstsluitende Partijen stelt straffen :

- a. op overtredingen, strafbaar krachtens artikel 5 van de een-vormige wet ;
- b. op het niet-naleven van een verplichting, opgelegd krachtens een regeling ter uitvoering van artikel 6, lid 3, of van het verbod, gesteld krachtens artikel 7, lid 3, van deze Overeenkomst ;
- c. op gedragingen, die de uitoefening van het toezicht, bedoeld in artikel 6 van deze Overeenkomst, belemmeren.

Artikel 10

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt deze Overeenkomst alleen voor het Rijk in Europa.

Artikel 11

1. De Overeenkomstsluitende Partijen verplichten zich met betrekking tot gevaarlijke werktuigen en beveiligingsmiddelen, ten aanzien waarvan teksten zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 2, lid 1, van deze Overeenkomst, geen andere nationale wettelijke of reglementaire bepalingen dan die, waartoe zij ingevolge deze Overeenkomst verplicht of bevoegd zijn, uit te vaardigen, indien deze andere bepalingen in strijd zouden zijn met de artikelen 6 en 7 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie.
2. De Overeenkomstsluitende Partijen verplichten zich wettelijke en reglementaire bepalingen, voorzover deze onverenigbaar zijn met uitvoeringsbesluiten, bedoeld in artikel 2, lid 2, van deze Overeenkomst, uiterlijk op de datum van inwerkingtreding van die besluiten te doen vervallen. Nochtans kunnen zodanige bepalingen met voorafgaande toestemming van het Comité van Ministers na deze datum tijdelijk gehandhaafd blijven.

Artikel 12

Geen enkel voorbehoud kan worden gemaakt ten aanzien van deze Overeenkomst en de bijlage.

Artikel 13

Ter uitvoering van artikel 1, lid 2, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, worden de bepalingen van deze Overeenkomst, die van de eenvormige wet, alsmede die van de besluiten ter uitvoering van de artikelen 2, 3, leden 1 en 5, en 4, lid 3, van die wet, voor de toepassing van de Hoofdstukken III, IV en V van dat Verdrag als gemeenschappelijke rechtsregels aangewezen.

Artikel 14

1. Deze Overeenkomst dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die de Overeenkomstsluitende Partijen kennis geeft van de nederlegging van die akten.
2. Deze Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de zesde maand na die, waarin de datum van nederlegging van de derde akte van bekrachtiging valt.

Artikel 15

1. Deze Overeenkomst blijft voor een zelfde tijd van kracht als het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie.
2. Zij kan nochtans voor het einde van iedere periode van tien jaar, volgende op haar inwerkingtreding, worden opgezegd door middel van een kennisgeving, welke één jaar voor het verstrijken van die periode is gericht tot de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die deze ter kennis brengt van beide andere Overeenkomstsluitende Partijen.
3. Ingeval van opzegging door één Overeenkomstsluitende Partij, eindigt de geldigheidsduur van deze Overeenkomst voor alle Overeenkomstsluitende Partijen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, de onderhavige Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, op 11 maart 1970, in drievoud, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk België :

H. FAYAT

Voor de Regering van het Groothertogdom Luxemburg :

G. THORN

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden :

H. J. de KOSTER

ONTWERP VAN EENVORMIGE WET INZAKE GEVAARLIJKE WERKTUIGEN

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder :

- a. « gevaarlijk werktuig » : een technisch voortbrengsel, dat de veiligheid in gevaar kan brengen of de gezondheid kan schaden ;
- b. « beveiligingsmiddel » : een technisch voortbrengsel, dat bestemd is om gevaar voor de veiligheid of de gezondheid te voorkomen ;
- c. « aanwenden » : een of meer van de volgende handelingen, al naar gelang zij in een uitvoeringsbesluit zijn aangewezen : invoeren, voorhanden houden, te koop aanbieden, verkopen, afleveren, afstaan al dan niet onder bezwarende titel, teruggeven na herstelling, verhuren, uitlenen, behandelen, doorvoeren, uitvoeren, vervoeren, gebruiken, nazien, herstellen, onderhouden, tentoonstellen ;
- d. « invoeren » : invoeren in het Benelux-gebied ;
- e. « uitvoeren » : uitvoeren uit het Benelux-gebied ;
- f. « keuren » : het verrichten van de nodige onderzoeken om te kunnen vaststellen of ten aanzien van een gevaarlijk werktuig of beveiligingsmiddel de krachtens artikel 2, lid 1, b, vastgestelde voorschriften worden in acht genomen en of dat gevaarlijk werktuig of dat beveiligingsmiddel aan de krachtens artikel 2, lid 1, c, vastgestelde voorschriften voldoet ;
- g. « goedkeuren » : vaststellen, dat ten aanzien van een gevaarlijk werktuig of beveiligingsmiddel de krachtens artikel 2, lid 1, b, vastgestelde voorschriften zijn in acht genomen en dat dat gevaarlijk werktuig of dat beveiligingsmiddel aan de krachtens artikel 2, lid 1, c, vastgestelde voorschriften voldoet ;
- h. « vrijstelling » : algemene machtiging om gestelde regelen geheel of ten dele niet na te leven ;
- i. « ontheffing » : bijzondere machtiging welke aan een of meer bepaalde personen wordt verleend, om gestelde regelen geheel of ten dele niet na te leven.

Artikel 2

De bevoegde autoriteit kan in het belang van de veiligheid en de gezondheid bij besluit regelen stellen, inhoudende :

1. het verbod om :
 - a. bij het besluit aangewezen gevaarlijke werktuigen of beveiligingsmiddelen te vervaardigen of aan te wenden ;
 - b. bij het besluit aangewezen gevaarlijke werktuigen of beveiligingsmiddelen te vervaardigen, anders dan met inachtneming van de bij het besluit voor de wijze van vervaardigen vastgestelde voorschriften ;
 - c. bij het besluit aangewezen gevaarlijke werktuigen of beveiligingsmiddelen, welke niet voldoen aan de bij het besluit vastgestelde voorschriften, te vervaardigen ;
 - d. bij het besluit aangewezen gevaarlijke werktuigen of beveiligingsmiddelen, welke niet voldoen aan de krachtens c. vastgestelde voorschriften, aan te wenden ;
 - e. bij het besluit aangewezen gevaarlijke werktuigen of beveiligingsmiddelen aan te wenden, anders dan met inachtneming van de bij het besluit vastgestelde voorschriften ;
2. de verplichting om op de bij het besluit bepaalde wijze aan de bevoegde autoriteit aangifte te doen van de bij het besluit aangewezen gevaarlijke werktuigen en beveiligingsmiddelen en aan deze autoriteit op haar verzoek de door haar noodzakelijk geachte inlichtingen te verstrekken.

Artikel 3

1. De bevoegde autoriteit kan met betrekking tot gevaarlijke werktuigen en beveiligingsmiddelen, ten aanzien waarvan krachtens artikel 2, lid 1, b of c, voorschriften zijn vastgesteld, bij besluit bepalen, dat het verboden is deze aan te wenden, indien niet het bewijs kan worden overgelegd dat zij zijn goedgekeurd.
2. De goedkeuring geschiedt op grond van een keuring.

3. De bevoegde autoriteit stelt bij besluit regelen terzake van de keuring en de goedkeuring. Deze zullen in elk geval betreffen :
 - a. de aanwijzing van autoriteiten, openbare diensten of particuliere instellingen, welke met de keuring of met de goedkeuring zijn belast ;
 - b. de wijze waarop de keuring en de goedkeuring geschieden ;
 - c. de bewijzen van goedkeuring en het aanbrengen en verwijderen daarvan.
4. De regelen, bedoeld in lid 3, b, kunnen onder meer inhouden, dat de keuring kan geschieden :
 - a. aan de hand van een of meer door de belanghebbende aan te wijzen monsters ;
 - b. aan de hand van een of meer door de keurende instantie aan te wijzen monsters.
5. De bevoegde autoriteit kan bij besluit regelen stellen met betrekking tot het bewaren van goedgekeurde monsters.
6. De bevoegde autoriteit kan bij besluit bepalen, dat terzake van de keuring en de goedkeuring een vergoeding verschuldigd is, overeenkomstig bij het besluit te stellen regelen.

Artikel 4

1. De bevoegde autoriteit kan vrijstelling en, op verzoek, ontheffing verlenen van krachtens artikel 2 en artikel 3, leden 1 en 5, gestelde regelen.
2. Aan vrijstellingen en ontheffingen kunnen voorschriften worden verbonden.
3. Een vrijstelling, een ontheffing en de daaraan verbonden voorschriften kunnen te allen tijde worden gewijzigd of ingetrokken.
4. De bevoegde autoriteit stelt bij besluit regelen met betrekking tot de wijze, waarop verzoeken om ontheffing worden ingediend.

Artikel 5

1. Overtredingen van krachtens artikel 2 en artikel 3, leden 1 en 5, gestelde regelen zijn strafbare feiten, voor zover die overtredingen in de op grond van die artikelen genomen besluiten als strafbare feiten zijn aangewezen.
2. Overtredingen van voorschriften, verbonden aan krachtens artikel 4 verleende vrijstellingen of ontheffingen zijn strafbare feiten, voor zover deze vrijstellingen of ontheffingen betrekking hebben op regelen waarvan overtreding een strafbaar feit is.

Artikel 6

Deze wet kan worden aangehaald als « Wet inzake gevaarlijke werktuigen ».

GEMEENSCHAPPELIJKE
MEMORIE VAN TOELICHTING

EXPOSE DES MOTIFS COMMUN

ALGEMENE BESCHOUWINGEN

Het vrije verkeer van goederen binnen het Benelux-gebied is een der doeleinden, welke het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie beoogt. Het verschil tussen de veiligheidsvoorschriften in de drie landen met betrekking tot een aantal gevaarlijke werktuigen vormt een belemmering van dat vrije verkeer, waarmee tevens de mededingingsvoorwaarden worden verstoord.

Teneinde de bestaande belemmeringen op te heffen en het ontstaan van nieuwe te voorkomen is tot nu toe getracht langs de weg van aanbevelingen van het Comité van Ministers van de Unie te komen tot vaststelling in die drie landen van geheel of zoveel mogelijk eenvormige veiligheidsvoorschriften. Ofschoon het resultaat van deze pogingen het vrije verkeer van enkele gevaarlijke werktuigen heeft bevorderd, bevredigt deze werkwijze toch niet geheel. Een der oorzaken hiervan is bij de voorbereiding van aanbevelingen duidelijk aan het licht getreden. Het werd namelijk bij die voorbereiding als een groot bezwaar ondervonden, dat de nationale wettelijke bases voor veiligheidsvoorschriften in de drie landen uiteenlopen. Het zou een belangrijke vooruitgang zijn, indien de bevoegdheden tot vaststelling van veiligheidsvoorschriften in elk der drie landen dezelfde zouden zijn. De overeenkomst bereikt dit door Partijen te verplichten een eenvormige basiswet in hun wetgeving op te nemen overeenkomstig de tekst, welke bij de Overeenkomst is vastgesteld.

Zijn in de onderscheiden landen eenvormige basiswetten tot stand gebracht, dan is uiteraard nog niet gewaarborgd, dat op grond van die wetten eenvormige veiligheidsvoorschriften zullen worden vastgesteld. De Overeenkomst bereikt dit door Partijen verder te verplichten op basis van hun eenvormige wetten die veiligheidsvoorschriften vast te stellen, waarvoor het Comité van Ministers van de Unie bij beschikking teksten heeft vastgesteld en wel overeenkomstig die teksten.

Deze laatste verplichting van Partijen maakt het mogelijk te komen tot een — voorzover nodig — uniform stelsel van veiligheidswetgeving met betrekking tot gevaarlijke werktuigen.

TOELICHTING OP DE ARTIKELEN

A. DE OVEREENKOMST

Artikel 1

In het eerste lid is neergelegd de verplichting van Partijen een eenvormige wet tot stand te brengen. Voor wat het doel van deze verplichting betreft wordt hier verwezen naar het algemeen deel van deze toelichting. Met de zinsnede « uiterlijk op de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst » wordt beoogd te voorkomen, dat het tijdstip van opneming van de eenvormige wet in het nationale recht der onderscheiden landen geheel onzeker zou zijn.

Op grond van de eerste volzin van het tweede lid zijn Partijen gerechtigd in hun eenvormige wet de woorden « bevoegde autoriteit » te vervangen door een, met name genoemde autoriteit, hetgeen kan medebrengen, dat de tekst als gevolg hiervan enige aanpassing behoeft.

Teneinde te vermijden, dat Partijen hun eenvormige wet op zodanige wijze zouden aanvullen, dat dit afbreuk zou doen aan het doel van de Overeenkomst, zal de eenvormige wet volgens de tweede volzin van het tweede lid slechts mogen worden aangevuld met bepalingen, tot welker vaststelling Partijen op grond van de artikelen 6, 7, 8 en 9 van de Overeenkomst verplicht dan wel gerechtigd zijn.

Artikel 2

In het eerste lid wordt het Comité van Ministers van de Unie aangewezen als het orgaan, dat bij beschikking de teksten vaststelt voor de besluiten van Partijen ter uitvoering van de in dat lid genoemde artikelen van hun eenvormige wet.

Op grond van het tweede lid zijn de bevoegde autoriteiten in de onderscheiden landen gehouden besluiten ter uitvoering van hun eenvormige wet overeenkomstig evenbedoelde teksten vast te stellen. Ook hier zijn Partijen gerechtigd bevoegde autoriteiten met name te noemen. De laatste volzin van het tweede lid waarborgt, dat de uitleveringsbesluiten in de drie landen op hetzelfde tijdstip in werking zullen treden.

Het derde lid beoogt te voorkomen, dat Partijen op grond van hun eenvormige wet andere besluiten tot stand brengen dan die, welke zij overeenkomstig het tweede lid moeten vaststellen. Het is immers noodzakelijk te verhinderen, dat Partijen, door de vaststelling van andere besluiten, nieuwe belemmeringen in het vrije verkeer van gevaarlijke werktuigen zouden doen ontstaan.

Artikel 3

Het kan soms nodig zijn vrijstelling of ontheffing te verlenen van regelen gesteld ter uitvoering van de eenvormige wet. Op de figuren van de vrijstelling en van de ontheffing zal bij de toelichting op artikel 1 van de wet nader worden ingegaan.

Uiteraard zal moeten worden voorkomen, dat door een uiteenlopend nationaal vrijstellingsbeleid c.q. ontheffingsbeleid in de onderscheiden landen belemmeringen ontstaan. De samenwerking bij het verlenen van vrijstellingen en ontheffingen, zoals daarin wordt voorzien in het onderhavige artikel, waarborgt dat nieuwe belemmeringen niet zullen kunnen ontstaan.

Op grond van dit artikel is de bevoegde autoriteit van een Partij verplicht over het verlenen van vrijstellingen en ontheffingen, de bevoegde autoriteiten der beide andere Partijen te raadplegen. Indien overeenstemming blijkt te bestaan zowel over de verlening van een vrijstelling of van een ontheffing als over de daaraan te verbinden voorschriften en tevens over de vraag, in welk land of welke landen de vrijstelling of de ontheffing moet gelden, wordt deze vrijstelling of deze ontheffing in het betrokken land of de betrokken landen verleend. Indien de vrijstelling of de ontheffing, zonder dat overeenstemming bestaat, wordt verleend, kan ze slechts eenmaal voor ten hoogste één jaar worden verleend. Een zodanige, tijdelijk voor een land verleende vrijstelling of ontheffing, waaraan in een speciaal geval behoefte kan bestaan, zal geen belemmeringen van enige betekenis opleveren.

Intrekking of wijziging van een vrijstelling of van een ontheffing kan slechts plaatsvinden, nadat hierover tussen de bevoegde autoriteiten der drie landen overeenstemming is bereikt. Zulks leidt uiteraard uitzondering in gevallen, waarin deze vrijstelling of deze ontheffing is verleend zonder dat overeenstemming bestond.

Teneinde de bevoegde autoriteit terzake van het verlenen van een vrijstelling of van een ontheffing in staat te stellen binnen een redelijke tijd een beslissing te nemen, schrijft het artikel de geraadpleegde autoriteiten voor binnen drie maanden een met redenen omkleed advies uit te brengen. Voor de bevoegde autoriteit, die een beslissing inzake het verlenen van een vrijstelling of van een ontheffing moet nemen, staat het niet uitbrengen van een met redenen omkleed advies op één lijn met een afwijzend advies.

Artikel 4

Het kan nodig zijn te verbieden gevaarlijke werktuigen, welke niet op grond van een keuring zijn goedgekeurd, aan te wenden. Hierop zal bij de toelichting op artikel 3 van de wet nader worden ingegaan.

In geval een zodanig verbod wordt gesteld, zou goedkeuring van een gevaarlijk werktuig in het ene land nog niet zonder meer met zich brengen, dat dit gevaarlijk werktuig ook in de beide andere landen in het verkeer mag worden gebracht. Het zou ook daar eerst aan een keuring moeten worden onderworpen en moeten worden goedgekeurd, hetgeen een ernstige belemmering zou zijn. Deze belemmering wordt voorkomen door de in het eerste lid opgenomen bepalingen, op grond waarvan een goedkeuring, in een der drie landen verleend, en een bewijs van goedkeuring in dat land afgegeven, geldigheid hebben voor het gehele Benelux-gebied.

Teneinde het toezicht op de naleving der voorschriften inzake keuring en goedkeuring te vereenvoudigen, zullen ingevolge het tweede lid van dit artikel de bewijzen van goedkeuring in de onderscheiden landen moeten worden voorzien van eenzelfde Benelux-kenteken.

Het in dit artikel bepaalde moet uitzondering lijden ten aanzien van gevaarlijke werktuigen, welke zijn goedgekeurd met inachtneming van een vrijstelling of van een ontheffing, waaromtrent geen overeenstemming is bereikt. Hierin voorziet het derde lid.

Artikel 5

Ingevolge dit artikel worden de beschikkingen van het Comité van Ministers in het kader van deze Overeenkomst vastgesteld overeenkomstig dezelfde regelen als die, welke voor de vaststelling van beschikkingen van dat Comité in het kader van het Unieverdrag in dat verdrag zijn voorzien. Dit betekent onder meer, dat geen der Partijen tegen haar wil zal kunnen worden gebonden door een beschikking van het Comité van Ministers op grond van deze Overeenkomst.

Artikel 6

Ingevolge dit artikel zijn Partijen verplicht regelen te stellen inzake het toezicht te houden op de naleving van de veiligheidsvoorschriften, vastgesteld krachtens de eenvormige wet. Voor dit toezicht moeten zij ambtenaren aanwijzen en hun bevoegdheden regelen. Hierdoor wordt een zekere mate van toezicht in het gehele Benelux-gebied gegarandeerd. Meer verplichtingen hebben partijen te dezer zake niet op zich genomen, hetgeen samenhangt met de omstandigheid, dat de regeling van het toezicht op de naleving van nationale voorschriften sterk nationaal is bepaald.

De in het derde lid genoemde bevoegdheden kunnen aan de met het toezicht te belasten ambtenaren worden verleend. Partijen hebben te

dezer zake evenwel geen verplichting op zich genomen. Zij zijn overigens vrij andere dan de daar genoemde bevoegdheden te verlenen.

Artikel 7

Voorzover Partijen aan de toezichhoudende ambtenaren bevoegdheden als bedoeld in het derde lid van artikel 6 hebben verleend, zijn Partijen ingevolge artikel 7, eerste lid, verplicht te voorzien in de mogelijkheid van beroep tegen maatregelen, genomen op grond van die bevoegdheden. Hierdoor wordt voor het gehele Benelux-gebied voor justitiabelen een zekere rechtsbescherming gewaarborgd bij de toepassing van deze bevoegdheden door het ambtelijk apparaat.

Het eerste lid van dit artikel schrijft Partijen verder voor de organen voor de behandeling van een beroep als boven bedoeld aan te wijzen en de procedure te regelen. Indien in een der landen reeds een algemene mogelijkheid bestaat tot het instellen van beroep tegen maatregelen als bedoeld in het derde lid van artikel 6, is het treffen van een speciale regeling terzake overbodig.

Het tweede en derde lid van het onderhavige artikel beogen eenheid te waarborgen in het gehele Benelux-gebied terzake van de schorsende werking van het beroep tegen de hier in het geding zijnde maatregelen.

In geval van inbeslagneming, verzegeling of afkeuring, welke maatregelen gevaarlijke werktuigen in het belang van de veiligheid buiten het verkeer brengen, mogen partijen aan een beroep tegen deze maatregelen geen schorsende werking verbinden. Anders zou het met de maatregelen beoogde doel niet bereikt worden. In geval van het opleggen van een verplichting tot herstel of verandering moeten Partijen aan een beroep schorsende werking verbinden. Anders zou een beroep voor justitiabelen geen zin hebben. Niettemin zal het in het belang van de veiligheid verboden moeten worden het gevaarlijk werktuig aan te wenden zolang terzake niet onherroepelijk is beslist.

Artikel 8

Ingevolge dit artikel zijn Partijen vrij al dan niet te voorzien in de mogelijkheid tot het instellen van beroep tegen beslissingen, door nationale autoriteiten genomen op grond van de eenvormige wet en haar uitvoeringsbesluiten.

Artikel 9

Punt a van dit artikel verplicht Partijen straffen te stellen op overtreding van strafbare feiten bedoeld in artikel 5 van de eenvormige wet. De punten b en c verplichten Partijen tot het stellen van straffen op overtreding van regelen, welke door hen op grond van de Overeenkomst moeten dan wel mogen worden gesteld in het kader van de regeling van het toezicht.

Artikel 11

In het eerste lid van het onderhavige artikel verplichten Partijen zich vaststelling van bepalingen met betrekking tot gevaarlijke werktuigen, ten aanzien waarvan een regeling op basis van deze Overeenkomst is vastgesteld, achterwege te laten, voor zover zij krachtens deze Overeenkomst niet verplicht of bevoegd zijn deze bepalingen vast te stellen. De zinsnede «indien deze andere bepalingen van zodanige aard zijn dat zij het vrije verkeer van die gevaarlijke werktuigen en die beveiligingsmiddelen op ongerechtvaardigde wijze kunnen belemmeren of de concurrentievoorwaarden op hun grondgebieden kunnen verstoren» beoogt te voorkomen, dat de verplichtingen van Partijen te dezen verder zouden gaan dan het met de Overeenkomst beoogde doel.

Het tweede lid van het onderhavige artikel verplicht Partijen al die bepalingen in hun wetgeving, die niet verenigbaar zijn met de eenvormige besluiten, welke in het kader van deze Overeenkomst tot stand zullen komen in te trekken en wel uiterlijk op de datum van inwerkingtreding van die besluiten. Een uitzondering hierop is vervat in de tweede volzin, welke de mogelijkheid opent zodanige bepalingen nog enige tijd te handhaven voor zover daaromtrent overeenstemming tussen Partijen is bereikt. Zulk een tijdelijke handhaving zal het in de landen, waarin dat nodig is mogelijk maken op soepele wijze om te schakelen van de naleving van het oude voorschrift op die van het nieuwe.

Artikel 13

Dit artikel verleent het Benelux-Gerechtshof rechtsprekende en adviserende bevoegdheid ten aanzien van de bepalingen van de Overeenkomst, de eenvormige wet en de in het artikel aangegeven besluiten ter uitvoering van de wet.

De overige artikelen van de Overeenkomst behoeven geen toelichting.

B. DE EENVORMIGE WET

Artikel 1

Dit artikel bevat de nodige definities voor de toepassing van de eenvormige wet en voor de besluiten der uitvoering daarvan.

Onder a en b zijn definities gegeven van wat moet worden verstaan onder gevaarlijk werktuig respectievelijk onder beveiligingsmiddel. Hier zij opgemerkt, dat hoewel in deze toelichting tot nu toe alleen gesproken is van gevaarlijke werktuigen, de Overeenkomst en de eenvormige wet ook betrekking hebben op beveiligingsmiddelen.

De onder a en b gegeven definities zijn noodzakelijkerwijze zeer ruim. Gevaar, dat zulks voor justitiabelen onzekerheid zou meebrengen omtrent de toepasselijkheid van in besluiten ter uitvoering van de wet vervatte geboden en verboden — de eenvormige wet bevat deze zelf niet — bestaat intussen niet. Uit die besluiten zal concreet blijken ten aanzien van welke gevaarlijke werktuigen bepaalde geboden en verboden zijn opgelegd. Men zie hiervoor bv. het bepaalde in artikel 2, eerste lid, onder a, van de eenvormige wet. In een besluit, houdende een verbod als daar bedoeld, wordt het gevaarlijk werktuig, met betrekking tot welk het verbod geldt, aangewezen.

Door het begrip «aanwenden» te definiëren als een of meer van de in artikel 1, onder c genoemde handelingen, al naargelang zij in een uitvoeringsbesluit zullen worden aangewezen, maakt vorengenoemd artikellid het mogelijk de in dat uitvoeringsbesluit opgelegde geboden en verboden te beperken tot die handelingen, welke het met de Overeenkomst nagestreefde doel in gevaar kunnen brengen. Zo zal het veelal niet noodzakelijk zijn in besluiten ter uitvoering van de eenvormige wet geboden en verboden te stellen inzake bij het gebruik van gevaarlijke werktuigen in acht te nemen regelen.

Onder h en i zijn definities gegeven van de begrippen «vrijstelling» en «onthefing». Een vrijstelling is er op gericht een ieder te machtigen regelen niet na te leven. Zij zal veelal worden verleend in afwachting van een wijziging van die regelen. Een onthefing is er op gericht slechts één of meer bepaalde personen te machtigen regelen niet na te leven, indien bijzondere omstandigheden dit rechtvaardigen.

De overige in dit artikel gegeven definities behoeven geen toelichting.

Artikel 2

Het eerste lid van dit artikel is de kernbepaling van de eenvormige wet. Het verleent de bevoegdheid de vervaardiging op aanwending van

bepaalde gevaarlijke werktuigen hetzij geheel te verbieden, hetzij de vervaardiging of aanwending daarvan te verbieden, indien niet wordt voldaan aan bepaalde voorschriften.

De verschillende onderdelen van het eerste lid spreken voor zichzelf en behoeven geen toelichting behalve voor wat betreft het onderscheid tussen de voorschriften, bedoeld onder b, en die, bedoeld onder c.

De besluiten ter uitvoering van het in artikel 2, eerste lid, onder b en c, bepaalde hebben tot strekking te voorkomen, dat gevaarlijke werktuigen in het verkeer komen, welke niet voldoen aan bepaalde eisen. In het algemeen zal aan het gereede produkt zelf hetzij door waarneming hetzij aan de hand van een onderzoek kunnen worden vastgesteld of dit produkt aan alle eisen voldoet, die ten aanzien daarvan zijn gesteld.

Er zijn echter ook gevallen denkbaar, waarin het al dan niet voldaan zijn aan bepaalde eisen aan het eenmaal gereedgekomen produkt niet meer, althans zeer bezwaarlijk, valt na te gaan. In die gevallen is het geboden de controle terzake dan ook tijdens de vervaardiging te doen plaatsvinden. Men denke b.v. aan bepaalde metallurgische procédés. Het ligt voor de hand dit soort eisen te gieten in de vorm van voorschriften, door de fabrikant bij de vervaardiging van het produkt in acht te nemen. De redactie van de onderdelen b en c van het eerste lid houdt met het hierboven aangeduide verschil rekening.

Het tweede lid van dit artikel opent de mogelijkheid de aangifte van bepaalde gevaarlijke werktuigen en het verstrekken van inlichtingen met betrekking tot die werktuigen verplicht te stellen. De bepaling beoogt tegemoet te kunnen komen aan de soms bestaande behoeften te beschikken over een inventaris en over bepaalde technische gegevens.

Article 3

Het eerste lid van dit artikel opent de mogelijkheid het aanwenden van gevaarlijke werktuigen te verbieden zonder voorafgaande goedkeuring, waarvan uit een over te leggen bewijs moet kunnen blijken. Van deze mogelijkheid kan gebruik worden gemaakt ten aanzien van gevaarlijke werktuigen waarbij de veiligheid vereist, dat ze aan een deskundigenonderzoek worden onderworpen. Voor het begrip «aanwending» in deze toelichting zij verwezen naar de toelichting op artikel 1 van de eenvormige wet.

Ingevolge het tweede lid wordt de goedkeuring verleend op grond van een keuring. Blijkens de in artikel 1 van de eenvormige wet vervatte definities van deze twee begrippen betreft het hier de vaststelling, aan de hand van daarop gerichte onderzoeken, dat bij de vervaardiging van de betrokken voorwerpen de krachtens artikel 2, eerste lid, onder b, gestelde voorschriften zijn in acht genomen en dat de voor-

werpen, aan de krachtens onderdeel c van dat artikellid gestelde voorschriften voldoen. Het gaat in beide gevallen om eenvormige voorschriften (zie artikel 2 van de Overeenkomst). Daarentegen is elk der drie landen vrij in de wijze waarop het de organisatie van de keuring en de goedkeuring — waarbij met name moet worden gedacht aan de aanwijzing van daarmee belaste instanties en de met betrekking tot de keuring en goedkeuring te volgen werkwijze — voor zijn grondgebied zal regelen. Dit aspect blijft dus een « nationale » aangelegenheid. Wel legt het derde lid van het onderhavige artikel aan de bevoegde nationale autoriteit de verplichting op een desbetreffende regeling te treffen en somt de punten op, waarop de regeling in elk geval betrekking moet hebben.

Het vierde lid laat ten aanzien van de wijze van keuring de mogelijkheid open zodanige regelingen vast te stellen, dat de keuring van bepaalde gevaarlijke werktuigen geschiedt aan de hand van één of meer monsters. Verwacht mag worden, dat de keuring van dezelfde soort gevaarlijke werktuigen in de onderscheiden landen op dezelfde wijze zal geschieden.

Het zal soms nodig zijn te kunnen nagaan of gevaarlijke werktuigen, waarvan alleen een of meer monsters zijn gekeurd of goedgekeurd, geheel overeenkomstig de goedgekeurde monsters zijn vervaardigd. Te dien einde maakt het vijfde lid het mogelijk regelen te stellen betreffende het bewaren der goedgekeurde monsters. Artikel 2 van de Overeenkomst waarborgt de eenvormigheid van deze regelen.

Het zesde lid maakt het mogelijk te bepalen, dat terzake van de keuring en goedkeuring een vergoeding verschuldigd is.

Artikel 4

Het eerste lid voorziet in de mogelijkheid dat vrijstelling en, in bijzondere gevallen op verzoek, ontheffing wordt verleend van verboden en verplichtingen, welke in regelen ter uitvoering van de eenvormige wet zijn gesteld onderscheidelijk opgelegd.

Het tweede lid opent de mogelijkheid een vrijstelling of een ontheffing met zekere waarborgen in de vorm van bijzondere voorschriften te omkleden.

Het derde lid voorziet in de mogelijkheid van wijziging of intrekking van de vrijstelling, de ontheffing en de daaraan verbonden voorschriften, indien daarvoor aanleiding bestaat.

Het in het vierde lid gegeven voorschrift tot het stellen van regelen met betrekking tot de wijze van indiening van verzoeken om ontheffing, welke regelen in de drie landen eenvormig zullen zijn, zal kunnen bijdragen tot een efficiënte werkwijze bij het overleg dat op grond van artikel 3 van de Overeenkomst over een verzoek om ontheffing moet worden gepleegd.

De overige artikelen van de eenvormige wet behoeven geen toelichting.